

Szivárvány

VERS, MESE, JÁTÉK KICSIKNEK • 2020. NOVEMBER

11.

WILLIAM MAKEPEACE THACKERAY

A magányos kopogtató

Fordította SPIEDL BIANKA

Egy távoli királyságban élt egy különös asszony, aki ébenfekete, csodás erejű bottal járta a vidéket, időnként még a Holdra is felrepült vele. A környéken lakók csak Fekete Tündérnek hívták. Még fiatalon apjától, a földkerekség leghíresebb mágusától tanulta a varázslás tudományát. Mindig úton volt, egyik királyságból a másikba röpült, hercegeket igézett meg, a gonosz lényeket vadállattá, madárrá, órává, tökké, csizmává, esernyővé és más furcsaságokká változtatta.

Két-háromezer dolgos év után azonban elfáradt, és ráunt arra, hogy százéves álomot bocsásson hercegekre, barna pudingot loccsantson hazugok orrára, drágaköveket varázsoljon játszadozó gyer-

mekek kezébe, a gonoszokéba pedig kígyót vagy varangyos békát.

– Mi lenne, ha nyugdíjba mennék, és nem avatkoznék többé a világ dolgába? – gondolta.

Bezárta könyveit hatalmas szekrényébe, minden felkérést visszautasított, varázspálcáját csak sétabotnak használta. Az uralkodók megorroltak rá, olyan is akadt, aki megtiltotta, hogy az asszonyt a palotába beengedjék. Amikor ennek a királynak lánya született, és szerette a birodalomból mindenki az újszülött Angelika hercegnő látogatására sietett, a király legmarconább vitézét, Gruffanuffot tette meg a palotaőrség fejének.

Gruffanuff hatalmas teremű, erős és durva fickó volt, gorombaságának hamar híre kelt. A vándorra vedlett tündér kíváncsiságában felkerekedett, hogy Angelika hercegnőt meglátogassa. Igen ám, de a palota kapujában útját állta Gruffanuff:

– Takarodj innen, vénasszony, csak nem gondolod, hogy

ilyen rongyos banya beteheti ide a lábát! A fekete tündér azonban felemelte fekete botját, és az ajtókeretbe tette, hogy az ő ne zárhassa be.

Gruffanuff erre gúnyos kacajjal kérdezte:

– Talán egész nap itt akarsz ácsorogni?

– Te állsz majd örökre itt, éjjel és nappal, az idők végezetéig – mondta vészjóslo nyugalommal Fekete Tündér.

Gruffanuff hatalmas lábát terpeszbe vetve megállt a kapu előtt, óriás teste rázkódott a nevetéstől.

– Rég hallottam ekkora ostobaságot! Mit beszélsz össze-vissza, te vénaszony? – dörögte, ám szava a torkán akadt.

A tündér felemelte varázsbotját, meglegyintette vele az őrt. Az felemelkedett, keze-lába a testére tekeredett, összezsugorodott, és felragadt a kapura. Gruffanuff nagy sistergés és villámlás közepette fémmé változott, fejéből hatalmas kopogtató lett.

Este a királyi pár sétára indult. Hazatérően az uralkodó észrevette a kapura szegezett, különös figurát.

– Édesem, új kopogtatót szereltettél fel? – kérdezte, majd hozzátette: – Nocsak, meny-

nyire hasonlít ahhoz a nagydarab fickóhoz, aki nemrég szolgálatba állt nálunk.

Úgy tűnik, máris kilépett!

Gruffanuff az ajtóhoz szögezve olvadozott forró nyári napokon, arcába csorgott a hideg őszi eső, a hosszú téli éjszakákon hó borította be, füléről, orráról jégcsapok csüngtek. Amikor küldönc érkezett, a Gruffanuff orrából lógó karikát arcához verte, és ez történt akkor is, amikor estélyre érkező vendégek egymásnak adták a kilincset. A szolgáló lány fényesre dörzsölte, az éj leple alatt tolvajok rángatták, a királyné gyakran megparancsolta, hogy átfessék, ilyenkor orra, szeme, szája festékekkel telt meg.

Volt ideje Gruffanuffnak bőven gorombaságát megbánni. Idővel a királyi pár új kastélyba költözött, és a durva fickót különös módon sehol senki sem hiányolta. Az elhagyatott, régi palotát idő foga vástá, tetejét szaggatta a szél, falát koptatta az eső, köveit reszpettette a fagy. A magányos kopogtató berozsdásodott, csavarjai meglazultak, s egy napon lehullott a kapu elé, a porba.

KISS LEHEL

Didergés

A d-d-d-diófa
ágain dér,
köd hömpölyög –
se szürke, se fehér.

A fűből feketült
vadalma álma száll
fölfelé, utána
kapkod egy szalmaszál.

Szekérnyom árkában,
mint sírban, nyúl vacog.
A d-d-d-dombokon
járnak a kuvaszok.

SZÓCS MARGIT

Dr. Grippa, az ellenorvos

Dr. Grippa világhírű ellenorvos volt...

Mit mondtatok? Hogy nem hallottatok még ellenorvosokról? Hát ez bizony nagyon nagy tudatlanságra vall. S hogy ne maradjatok ennyire tudatlanok, elárulom, hogy az ellenorvosok olyan orvosok, akik azért kujtorognak a világban, hogy gyakorolják sokféle betegítő tudományukat.

E tudományok könyvtárnyi könyvet tesznek ki. Ezért azokra, akik e pályára adják a fejüket, és beiratkoznak az ellenorvosi egyetemre, nehéz tantárgyak várnak, úgymint: láztan, szédüléstan, köhögéstan, szortyogástan, hidegrázástan, hascsikarástan, émelygéstan, viszketéstan, puffadástan, felfázástan, torokfájástan, fejfájástan, fogfájástan, és így tovább.

Visszatérve dr. Grippára, ezúttal csak azt szeretném elmesélni róla, hogy meglátogatta Boldizsárt is. Alkonyszínnű kerékpárján érkezett a ház elé. Miután gondosan ellenőrizte noteszében a házszámot, a nyitott ajtón át besurrant Boldi szobájába, bebújt az ágy alá, és degeszre tömött táskájából sorra kotorta elő különféle orvosi műszereit. Először a lázpalackot, melyet olyan bűvészi ügyességgel, pikk-pakk kapcsolt rá kiszemelt páciensére, hogy az észre sem vette. Csak Anyának tűnt fel, hogy valami nincs rendben:

– Forró a homlokod, csillog a szemed, kisfiam – mondta Boldizsárnak, és lázmérőt dugott a hóna alá.

Boldi bágyadt volt, abbahagyta a játékot, ágyának esett.

Dr. Grippa ekkor fogta torokreszelőjét, feltúrta ingujját, és hozzálátott a torokreszeléshez.

– Fáj a torkom – panaszolta nemso-kára Boldizsár.

– Tátsd ki a szád, nyújtsd ki a nyelved, és mondd, hogy: áááá – szólt Anya egy spatulával a kezében, és benézett Boldi torkába. – Torokgyulladásod van – állapította meg.

Mindeközben dr. Grippa előkereste köhögtetőjét, és Boldi tüdejére szerelte. Ezt követően kihúzott fehér köpenye zsebéből egy szorogtatót, és feldugta a láztól kipirult fiú orrába.

Boldi rázendített a köhögésre, majd:

– Kérek egy zsebkendőt – dűnnyögte szorogva.

Anya aggódva nézte fiát, és köhögéscsillapító teát főzött.

Dr. Grippa örömeiben nem győzte a tenyerét dörzsölni. Majd eszébe jutott még valami, és sietősen kutakodott tovább táskájában. Meg is találta, amit keresett. Nem volt az más, mint egy tüdősip, melyet hipp-hopp, Boldi hörgői közé helyezett.

Anya elővette a fiókból a sztetoszkópot. Szerencsére jól értett a gyógyításhoz, ugyanis orvos volt.

– Vesd le a pólód, mókusom, hogy hallgassam meg a tüdőd – mondta.

Boldizsár levetette a pólóját. Anya folytatta a kivizsgálást:

– Lélegezz nagyokat, és tartsd vissza egy kicsit a levegőt. Eléggé sípol a tüdőd – aggódott.

Dr. Grippa most láthatatlan mikrofonokat kapcsolt Boldi orrára, mellkasára,

elnyúlt az ágy alatt, s fülhallgatóján át élvezettel hallgatta a szortyogás- és köhögéskoncertet.

Anya kivette Boldi hónaljából a lázmérőt.

– Harminchét egész nyolc tized a lázad – olvasta le a mutatót. – Még nem adok lázcsillapítót, mert a láz annak a jele, hogy szervezeted ellenáll, immunrendszered felvette a harcot a betegséggel. Ha eléggé erős, megoldja magától. De azért segítsük meg egy C vitamin pirulával.

Boldizsár megitta a teát, lenyelte a vitamint, és aludt egy nagyot.

Dr. Grippának egyáltalán nem tetszett Anya beavatkozása, egyre

idegesebben fészkelődött. Aztán gondolt egyet, s jó erősen megengedte a lázpalackot.

Boldi arcán óriási lázrózsák nyíltak. Ébredés után harminckilenc öt tized volt már a láza. Itt volt az ideje, hogy Anya gyógyító tudományával móresre tanítsa dr. Grippát. Kinyitotta a faliszekrényt, kiválasztotta a kezeléshez szükséges gyógyszereket, és lenyelette Boldival.

Ettől kezdve dr. Grippának csak bosszúságban volt része: kiürült a lázpalackja, elkopott a torokreszelője, elromlott a köhögőtetője, eldugult a szortyogtatója, megnémult a tüdősipja.

Teljesen felsült, csütörtököt mondott, mitöbb, még a diplomájától is megfosztotta az ellenorvosi kamara, mivel Boldizsár rövidesen meggyógyult.

MÁRTON JÚLIA

Pillanatkép

Ballag az ősz, kertek alatt,
levelek közt suhog lépte.
Vékony eső a köpenye,
a nyarat már utolérte.

Sírnak a fák, karjaikat
csupaszon rázzák az égre.
Nincs menedék, vándor az ősz,
tovaléptet, be a télbe.

SZILÁGYI DOMOKOS

Vihar

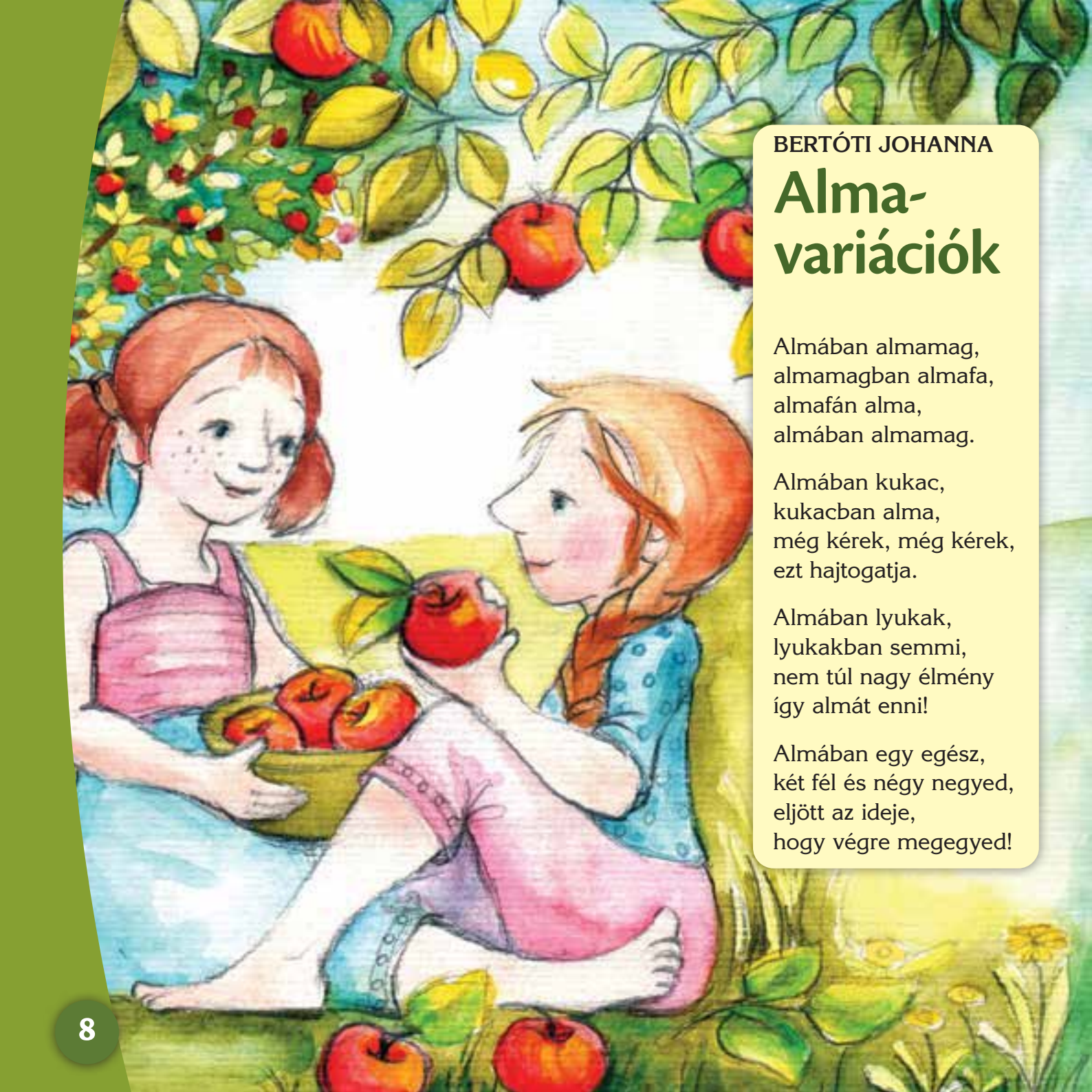
Ballag a felleg,
villan a villám,
fénye szaladgál
késen-villán,
reszket a lomb, és
sír a levél,
rázza kegyetlen,
északi szél.

JÁNK KÁROLY

Elhajlik

Elhajlik az ég az ágtól,
mint a láng el a lámpástól.
Elhajlik az ág az égtől
mint villám a mennydörgéstől.

Ég az ágtól, ág az égtől,
el a leány a legénytől,
ág az égtől, ég az ágtól,
el a fény az árnyékától.

BERTÓTI JOHANNA

Alma- variációk

Almában almamag,
almamagban almafa,
almafán alma,
almában almamag.

Almában kukac,
kukacban alma,
még kérek, még kérek,
ezt hajtogatja.

Almában lyukak,
lyukakban semmi,
nem túl nagy élmény
így almát enni!

Almában egy egész,
két fél és négy negyed,
eljött az ideje,
hogy végre megegyed!

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Almák

Zöld almára ha nem hull árnyék,
Kirajzolódik egy földi tájkép:
Patak medrébe, folyók völgyébe,
Mezők zöldjébe hívó játék.

Sárga almában aranyfa fénylik,
Majdani ága felér az égig.
Gömbölyű izzás, nap ragyogása,
Fenti alaknak pincei mása.

CSEH KATALIN

Lila alma álma

Lila álom, lila alma:
gurigáznak erre-arra.

Lila alma, lila álom,
gombhiány lila kabáton.

Útat rág lila almába
kis kukac lila álmába'.

Likas kasban hány lila alma?
Kettő, három s egy lilahagyma.

Lila lepke: lila alma álma,
nézd, hová röppen: lila akácra.

Kilenc, kis Ferenc

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy udvar. Ennek az udvarnak a végében állt egy göcsörtös cseresznyefa. Annak az árnyékában élt Hangya mama tíz gyermekével. Este, amikor a világra puha sötét ereszkedett, ágyba parancsolta az aprónépet, de az elalvás sehogyan sem akart összejönni.

– Viszket a hátam – nyögte Prímusz*.

– Mert folyton mocorogsz! – mondta Szekunda.

– Ha egyszer viszket! – kacagott Terca.

– Nyughass, és elmúlik! – morogta Kvartus.

– Ha nem hagyjátok békén, még jobban viszket majd neki! – kuncogott Kvintusz.

– Kínjában szétrágja a párnát! – nevetett Szexta.

– Végre mindenki a nagyot székál! – sóhajtott Szeptimus.

– És a kicsik nyugodtan mocoroghatnak – mondta Oktáva, és jobb oldaláról a bal oldalára fordult.

– Ha még sokat izegsz-mozogsz, ránk jön a viszketés! – szólt morcosan Nónusz.

– Viszket a hátam! – ptyergett Decima.

– Ennek már fele sem tréfa! Azonnal tessék a micergés-mocorgást, nyüstölést, viszketést abbahagyni! – mondta Hangya mama.

– Alvás legyen, vagy hívom kis Ferencet, aztán ő ellátja a bajotokat!

– Hú, de féééleek! – nyávogta Prímusz. – Szerintetek hogy néz ki ez a rettenetes kis Ferenc? – súgta a többieknek.

– Hat kutyafeje van, rémesen csattogtatja óriási fogait, és szilvalila, zöld pettyekkel! – mondta Decima.

– Jaj, dehogy – szólt Kvintusz –, inkább polip, csápokon a küszöb alatt kúszik a házba, és azonnal tintafekete lesz tőle a levegő!

– Lárifári! – pattogott Prímusz. – Mindenki tudja, hogy kis Ferenc vadkanszerű, dühödten vágtat körbe-körbe, és szörnyű agyarával halomba hány minden útjába kerülőt!

– Nem, nem, nem – tiltakozott Nónusz –, kis Ferenc bolyhos, tengerkék, és akire ránéz, az azonnal elalszik!

– Marhaság – vakkant Szeptimus –, hallottad, hogy rettenetes, nem? Kis Ferenc förtelmesen citromsárga, tíz inas karjával csápol, mint a cséphadaró, akit eltalál, az menten szörnyet hal!

– Szó sincs róla – mondta Szekunda –, kis Ferenc fehér, mint a hó, a szája piros, mint a vér, és akire ráfúj, az mély álomba zuhan.

– Én úgy tudom – mondta Szexta –, hogy kis Ferenc a megszólalásig hasonlít a Fogtündérre, csakhogy ő nem kiesett fogakkal, hanem lehunytt szemekkel foglalkozik. Aki lehunyja a szemét, annak kis Ferenc kincset csempész a párnája alá.

– Ez azért mégiscsak túlzás – tiltakozott Terca –, kis Ferenc teljesen hétköznapi jelenség, szürke ruhában, szürke cipővel, szürke zsákkal a hátán. Aki nem alszik, azt zsákjában rögvest eltünteti!

– Szerintem pedig inkább olyan, mint egy orvos bácsi – mondta Oktáva –, a fején villogó,

kerek tükörrel. Aki abba belepillant, azt észrevétlenül ellepi az álom.

– Kis Ferenc báránypelátó – mondta Hangya mama –, puha, vaníliaszínű és kerek. Valamikor egész felhőnyájjal járta a világot, de mára egyedül maradt. Megjön, leül a küszöbre, a régi szép időkről mesél. Száz bárány, kilencvenkilenc bárány, kilencvennyolc bárány, kilencvenhét bárány...

Hangya mama mosolyogva nézte tíz izgó-mozgó, micergő-mocorgó gyermekét. A nyolcvanötödik bárány megjelenésekor már békésen aludt az egész társaság.

* A hangyagyerekek neve a számok latin nevéből származik: Prímusz első, Szekunda 2., Terca 3., Kvartusz 4., Kvintusz 5., Szexta 6., Szeptimusz 7., Oktáva 8., Nónusz 9., Decima 10.

Ilyen ember a november

hánynak cigánykereket, csalogatják a telet.

Kint szél fúj,
bent finom sütiillat terjeng.
Karikázd be
a sütés-főzéshez szükséges
tárgyakat!

Sütődal

Aszalt gyümölcs és jó puha vaj,
porcukor, liszt, méz – bele ne nyalj!
Ha kóstoló kell, itt a kanál –
csillog a szem, és tátoq a szá.

BIRTA-SZÉKELY NOÉMI

Mit tennék el télire

Kis üvegbe meleget,
nagy üvegbe színeket.
Jó volna még egy kis napfény,
olyan puha, sugárzó,
mint a nyári naplementék.
Illatokat is eltennék,
rózsát, hársfát, kamillát,
erdők avarillatát,
mezők szénaillatát,
fülemüle csicsergését,
béka kuruttyolását,
hegyi patak csobogását,
fülesbagoly huhogását.
Eltennék még mosolyokat,
boldogot és huncutot,
anya kacagását, jól jön,
mikor nincsen ott.
De jó lenne pár üvegbe
ölelést is eltenni,
hancúrozást, csiklandozást
celofánnal lekötni.
Tele lenne kamra polca,
roskadozna a sok jó,
s nagyot nézne majd a család,
mikor télen felbontanám.

Tele a kamra! A legfelső polcon többfajta befőtt ül.
Rajzolj gyümölcsöt az üres üvegekbe úgy, hogy minden
sorban mindegyik gyümölcs befőttje ott legyen.

SIKÓ-BARABÁSI ESZTER

A sufni

Déditánál sok kincs van, odabent laknak a suf niban*. Azt ugyan fel nem foghatod, mi mindent rejtnek a polc-sorok. Mindent, mi szép és jó, többek közt egy kivénhedt légy csapót. Kimondottan játszásra valót. És amit ott kancsalin nézegetsz, te börtörka, az bizony nem cukorka, csak egy tasak naftalin. S az a színes, rózsaszínes, várj, te kis számár! Nem nyalóka az, hanem cipőkanál.

És azt már nem tudja senki se, csak a gyerekek, hogy déditánál a legnagyobb kincs déditata maga... Ezért aztán Samu, Sára úgy néznek déditára, mint a sufni mágusára. És őket az sem zavarja, hogy déditata mindennek csupán a felét hallja.

A sufni ajtaját kitarja, úgy kiabálja:

– Gyerekek, gyertek beljebb, mindent megmutatok nektek. Ő Hugó, a parafadugó, ott meg, az a kefebajszú, ki-

nek szeme csalfa, Adorján, a vállfa.

Aztán komolyan ránézett a két unokára:

– Samu, Sára, most itthagylak benneteket játszani. Jó nagyot kiáltsatok, ha történne valami. Sose lehessen tudni... – azzal zárult mögötte a sufni.

Samu meg Sára pedig játszani kezdtek, a polcokról mindent leszedtek, és csodák csodája, nem is veszekedtek. Nem volt csata, hajcihő, vidáman telt az idő. Amint ott bent játszadoztak, azt vették észre meglepve, hogy párolog el mindenkinek a játékos kedve. Adorján, a vállfa bajsza szomorúan konyul, Musztafa, a kaptafa jókedve megvékonyul. Búsan leng légy csapó-apó, s igencsak parázik Hugó, a parafadugó.

A naftalingolyócskák megrettenve súgják:

– Vigyázz, lomtár, ott áll, ott áll!

– Jön már! – kiált megrettenve a Misa nevű barnamedve.

– Már itt is van! – hüppög a reklámzacskóról egy másik mackó.

– Na, de kitől vagytok ti ennyire megrettenve, Musztafa, Adorján s te két apró medve? – kérdezte a két gyerek értetlenkedve.

De senki sem felelt, csak remegtek egyre. Rémülten bámultak a szürke porfellegre. Aztán mégis megszólalt Hugó:

– Itt van, megérkezett, nézzétek, hogy lebeg, mint irdatlan rája, vigyázatok, el ne érjen iszonyú uszálya.

– De kicsoda ő? Mondd meg már! – s a két gyerek a választ félve várja.

– Ő a Feledés Homálya – motyogta Hugó.

– A bérem kérem! – harsant egy öblös hang.

Senki nem moccant.

– Mondom, kérem a bérem, jól tudjátok, kevéssel beérem...

– és a Homály felnevetett, amitől Samu meg Sára szeretett volna elbújni az ágy alá.

– Itt nem lehet elbújni, nem tudtok elfutni. Ez itt a sufni... – mondta még a Homály. – Ami itt van, minden ócska, ó, csak porfogónak jó. Eldobnivaló. Évekkel ezelőtt itt laktam. Boldogan éltem e kis lakban, de aztán ezek betelepedtek... Megegyeztünk, hogy elmegyek, máshol keresek fedezet, de cserébe, egyesével eljövök értük. Nem mindet egyszerre viszem. Hiszen jó a szívem, azt hiszem...

– Hová viszed őket? – kérdezte Sára csendesen.

– Köpönyegem ráterítem, s nem fog többé emlékezni rájuk senki, senki, senki. Eltűnnek a képekről, törölődnek a könyvekből. Nem marad meg a nevük, csupáncsak a hűlt helyük. De nyugalom, a gyerekeket nem bántom.

– Márpedig innen senki nem távozik – mondta Samu keményen.

– Nicsak, a kislegény, hogy kiáltozik. De nincsen erre időm, ne játsszatok velem fogócskát, lássuk csak, ma melyikőtök a legócskább – dörögte a Homály. – Nos, ki jelentkezik ma önként, hogy tartsuk be a törvényt?

Még mindig senki sem szólalt meg, mindannyian rettegtek.

– Hát jó, látom nincsen ma jelentkező, így az lesz a következő, akit a többiek ajánlanak. Mindenki

.....
*sufni: fészker, bódé (régies, német szó)

egy nevet mondjon. Kiért nem kár, mondd hát, lomtár!

Most bezzeg felbolydult a sufni, mert senki nem akart a homály köpenye alá jutni. Akkor már inkább a másik, bárki, barát vagy rokon, az sem számít. Nyomban elkezdtek kiáltozni. Egy fél pár lyukas zokni, Adorján, a vállfa, Hugó, a dugó s a sufninak minden más lakója ordította valakinek a nevét.

– Elég, csendet! – intett a Homály. – Majd szerre veszlek...

– Nem látjátok, mit tesztek?! Így a végén mindenki sorra kerül, a porköpeny ráterül – tört ki Samu.

– Okos vagy, te gyermek! Na de most figyelmet kérek, akkor hát, ki legyen a következő? Talán ez a piros fedő? Vagy tudjátok mit? Mondok én egyebet, elviszem ezt a két gyereket. Úgyis útban vannak nálatok...

– Nem, álljatok meg, nem értitek? Csak annyit kell tennetek, hogy egy nevet skan-

dáljatok. Ki az ellenség? Mi kell még? Megsúgjam, hogy kit válasszatok? – mondta Samu.

De a Homály ezt már nem várta meg, a sufni rátelepedett, sötét lett minden, mint egy légicsata előtt, mígnem felcsendült, hogy:

– DÉDITATAAAA!

Jött is déditata, az ajtót kitárta, dörgő hangon förmedt a terjengő Homályra:

– Hordd el magad, ne merd bántani őket, sem a gyerekeket, sem az ittlévőket. S nesze, vidd ezt a hallókészüléket! – azzal készülékét a Homály elé dobta.

A Homály meg fogta, s nyomban el is tűnt onnan.

– Jajj! – visított fel egyszerre Samu és Sára, s féltőn néztek fel déditatára.

– Semmi baj, csibéim, nekem az nem kell. Régen megbarátkoztam én már a csenddel. Az még csak hagyján, de azért hordjam tán, hogy halljam, ahogyan nem szólnak hozzám? Különben is van egy meglepetésem, ni, megtanultam szájról olvasni.

Samu és Sára pedig most már biztos benne, hogy a Homály sokkal több kárt tenne, ha tata nem lenne. S azóta büszkébben néznek déditatára, mint egy oroszánidomárra.

Durkó Barbara és Kecskés Rebeka, Bunău Irén árpádi tanítványai kollázstechnikával készítették el dédimama és déditata arcképét. Muffin-papír, vattakorong, műanyag mozgó szem volt a segítségükre.

Szivárvány

adventi naptár

Itt az advent, örvendezzünk!
Mialatt a szeretet ünnepét várjuk,
adventi naptárunk is elkészül!
Leírását a 18. oldalon találod.

December
24.

December
19.

December
20.

December
21.

December
22.

December
23.

December
14.

December
15.

December
16.

December
17.

December
18.

December
9.

December
10.

December
11.

December
12.

December
13.

December
4.

December
5.

December
6.

December
7.

December
8.

November
29.

November
30.

December
1.

December
2.

December
3.

A szemközti oldalról vágd ki a naptárt, ragaszd kartonra, akaszd olyan helyre, ahol könnyen láthatod, elérheted. Minden nap vágd ki a dátumnak megfelelő rajzrészletet erről a lapról, és ragaszd a kartonra, a helyére.

November 29.

Advent
1. vasárnapja

Szivárvány

adventi
naptár

November
30.

December
5.

December
10.

December 15.

December 20.

Advent
4. vasárnapja

December 1.

December 6.

Advent
2. vasárnapja

December
11.

December
16.

December
21.

December
2.

December
7.

December
12.

December
17.

December 22.

December
3.

December 8.

December 13.

Advent
3. vasárnapja

December
18.

December
23.

December
4.

December
9.

December
14.

December
19.

December
24.

Sziasztok! Rajzoljatok le engem erre az üres festóvászonra, és a rajzot küldjétek be a szerkesztőségbe. A beküldők között 5 ajándékmatricát sorsolunk ki. Kellemes rajzolást!

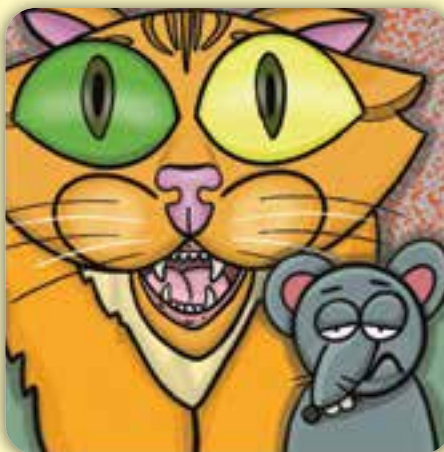
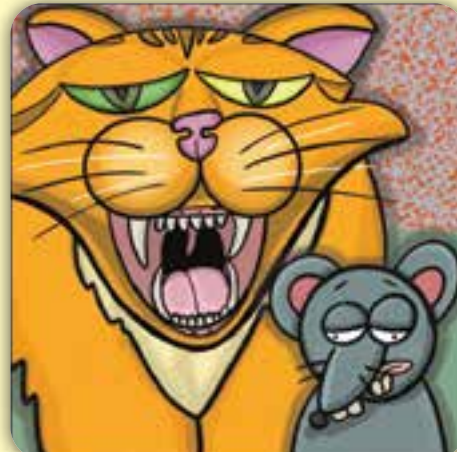
Pufiká

GRIMASZVERSENY

Ötlet és rajz:
KOVÁCS RÉKA RHEA

Cincin,
játsszunk
grimasz-
versenyt!

Játsszunk!
Abban kitűnő
vagyok!

Szerinted
melyikünk volt
viccesebb?

NAGY ZSOLT rovata

Kiskertész-kalandok

Barnabás és a sütőtök

Kiskertész nagypapa talicskába gyűjtötte az évi töktermést. Dorottya és Barnabás ámulattal nézte a magasodó halmot. Citrom- és okkersárga, narancsszínű, vörösbe hajló, szürkés, csíkozott, kicsi és nagy, gömbölyű és hosszúkas, sima és barázdás tökök mosolyogtak rájuk.

Nagypapának remek ötlete támadt:

– Faragjunk töklámpást! – mondta, s nagymamától kis konyhakést és kanalat kért. Kiválasztották a legpompásabb sütőtököt, és nekiláttak.

Barnabás már iskolás, így nagypapa megmutatta neki, hogyan kell a tök tetejét óvatosan körbevágni. – Vágás közben soha ne legyen az ujjacska a kés útjában! – intette.

Dorottya még óvodás, ő a termés belsejét kanalazta ki, majd nagypapa unokái kívánsága szerint mamasz szemet, vicces nózit, mosolygó száját faragott a tökfilkónak. Ehhez a művelethez kicsi volt még Barnabás.

– Miért olyan nehéz faragni a tököt? – kíváncsiskodott.

– A tökfélék termése megkeményedik. Ez a kemény kabak védi az érett belsejt és a magokat az éhes szájaktól. Ezeket a növényeket kabakosoknak nevezzük. Épp olyan kemények, mint a te kobakod! – mondta viccelődve, és megkopogtatta Barnabás feje búbját.

**Kösd össze az egyforma színű és alakú tököket!
Melyiknek nem akadt párja?
Rajzolj neki mosolygós arcot!**

– A sütőtökön kívül kabakos a cukkini, a görög- és sárgadinnye, de az uborka is. Külső, kemény héjú termésük kúszó indák végén fejlődik. Ha nem szednénk le, az uborka is megkeményedne, mondta nagypapa, amint a talicskát a tornác elé taszította, és a töklámpást a lépcsőre helyezte.

Korán leszállt a novemberi sötét, de az ínycsiklandó illat is a házba édesgette a kalandokban megfáradt csapatot. Nóra, Dorottya és Barnabás nemrég született, tökmagnyi kishúga még ébren volt, amikor a szépen terített kisasztalnál vacsorához láttak. Nagymama a tök kikanalazott belsejéből pitét süített a gyerekeknek, arra pohár langyos tejet ittak. A kimelegedett kemencében a tök magját is megpirították.

– Mennyi minden készülhet a sütőtökből! – csodálkozott Barnabás.

**Jelöld zölddel a kabakosokat
és pirossal a nem kabakosokat.**

A pirított csemegével a tornácra néző ablakhoz telepedtek, pokrócba burkolózva bontogatták, és lesték, miként pislákol a remekbe szabott töklámpásban a gyertya lángja. Nóra és Dorottya is bóbiskolt már, amikor Kiskertész nagypapa szótlanul az égbolt fele mutatott. Szállingózni kezdtek az első hópelyhek. Nátatok hull már a hó?

Lesd meg te is!

**Készítsetek felnőtt segítségével
töklámpást!
Küldjetek róla fényképet, rajzot!**

Ha november, akkor...

...esernyő kell, hogy meg ne ázzunk, színesre pingálva, hogy el ne szomorodjunk. **Csedő Magdolna tanító néni csíkszentgyörgyi osztályának muffin-papír ernyői.**

Domokos Zsuzsa tanító néni osztálya a sepsiszentgyörgyi Váradi József Iskolában papírludakkal és „vérfagyasztó” tökklámpással ünnepelte Márton napját.

Bunău Irén árpádi tanítványainak lapközépre ragasztott papírlegyezője kihajtáskor esernyővé bomlik. Hajtogass te is ilyet!

Pârlea Alex, olthévízi olvasónk munkáján a tarka alapon a grafittal rajzolt levelek színesnek hatnak.

Hány galacsin egy liba?
Megszámlálhatatlan –
mondják a nyárádszeredai
Marton Irénke tanító néni ügyes
és türelmes kisdíákjai.

Amikor nálunk nappal van, a Föld túl-
só felén éjszaka. Míg elkészül a kol-
lázs és papírtányér hold, ilyen „tu-
dós” dolgokat is megértenek **Kovács**
Júlia és **Szucher Zsuzsa** apróságai
a marosvásárhelyi Pedagógiai Líce-
um Gyakorló Óvodájában.

Szilágyi-Székely Melinda ma-
gyarlapádi tanítványai az őszi
levélhullásban lengetik papírtöl-
cséerekből ragasztott esernyőiket.

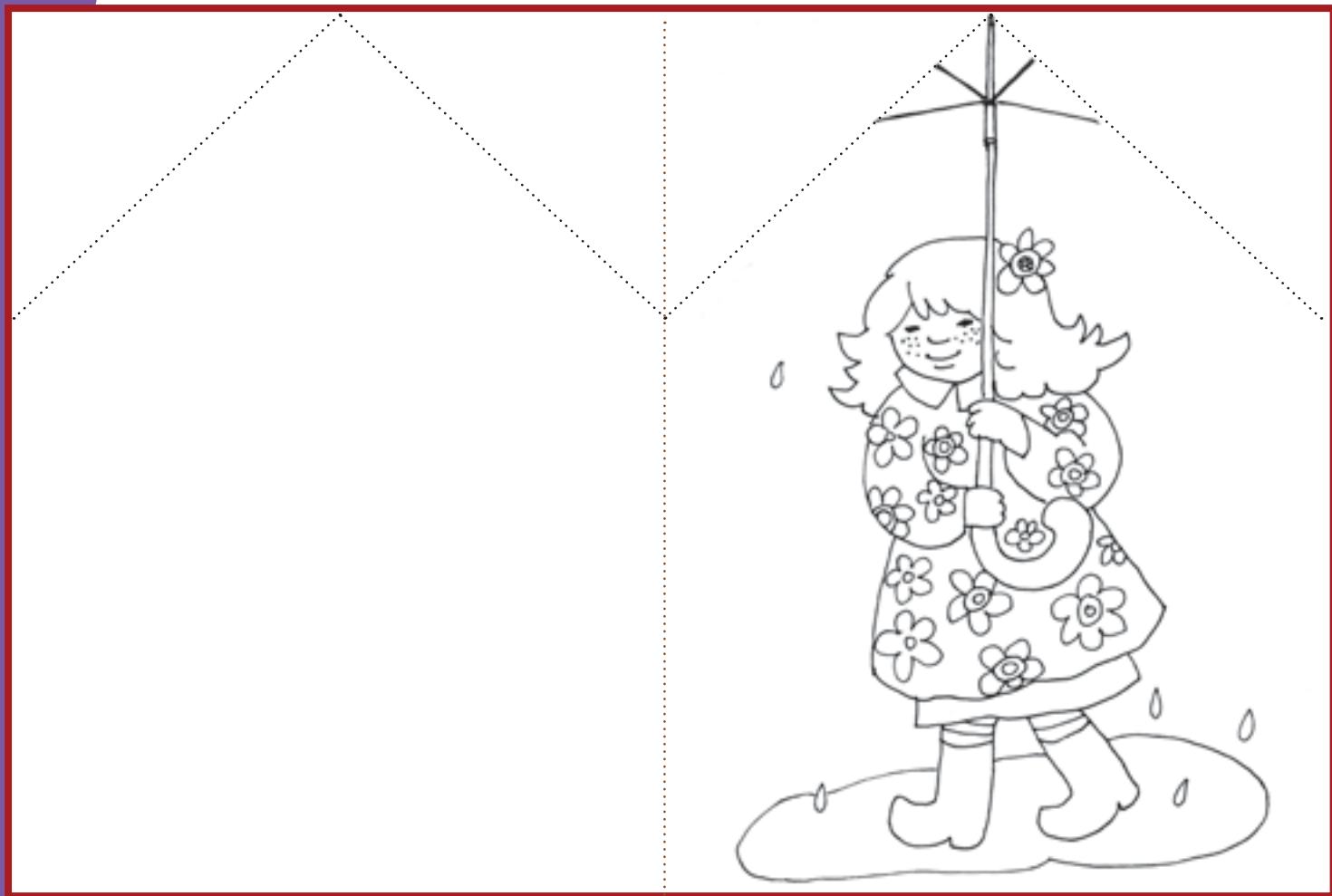
Bartha Denise tavalyi
diákjai **Tordaharasztó-
son** gazdagon pecsé-
telt háttérre ragasztot-
ták a kollázs-ernyőt,
-felhőt, -esőt.

Babából sosem elég!
Készítétek el ezt a pa-
pírhenger hajasbabát
– biztat **Gergely Erika**
és **Farkas Andrea** óvó-
nénik csoportja a ko-
lozsvári Babszem
Jankó Óvodából.

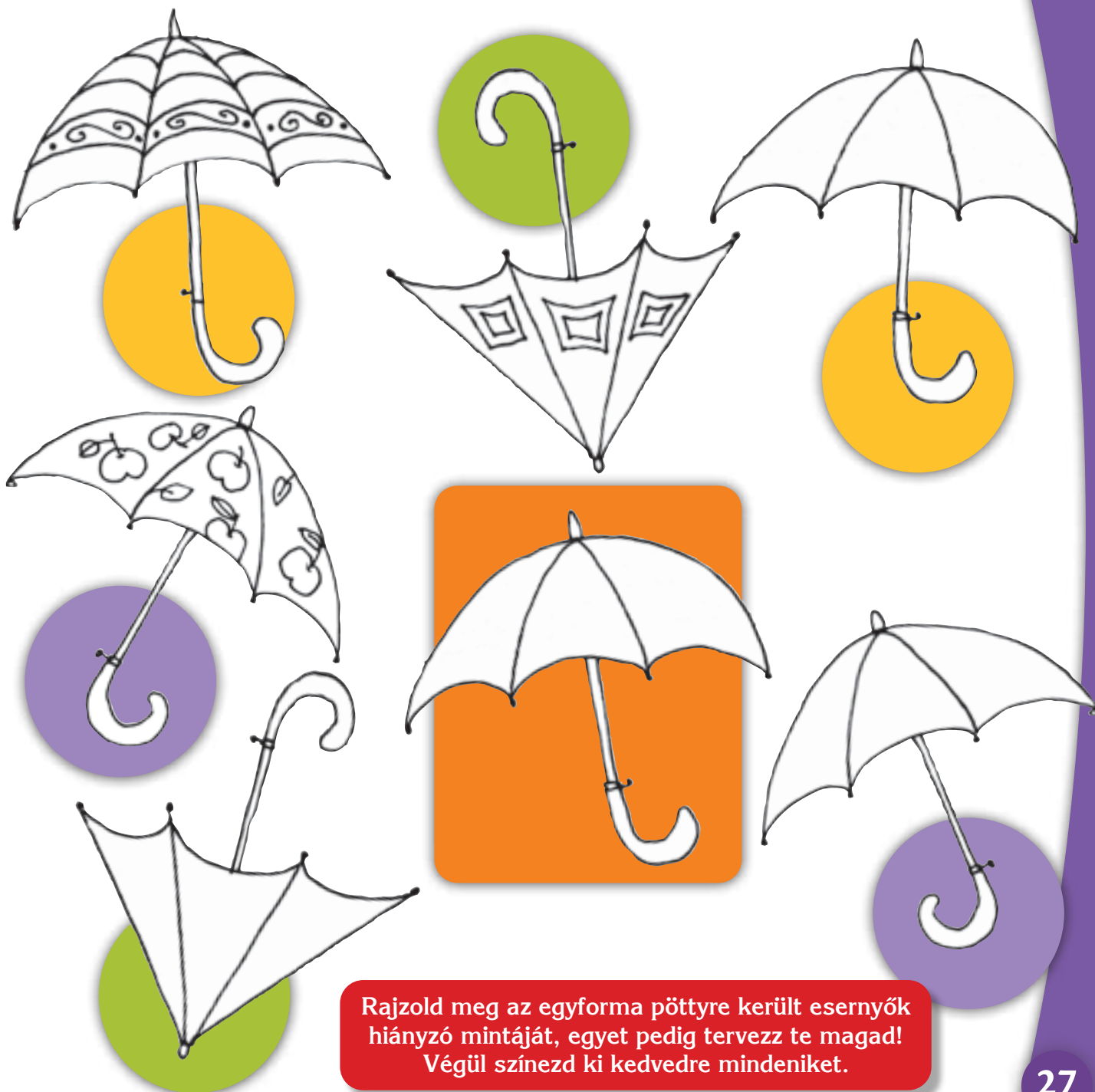
Ivóban Nagy Lenke tanítónő osztálya sö-
tét háttérre hagyta érvényesülni a tarka esernyőket és fehér
felhőket, a színpompás fákat pedig szivaccsal pecsételte.

Vágd körbe a téglalapot a vastag, barna vonal mentén,
majd tűrd félbe úgy, hogy a bal oldala hátra kerüljön.
Hajtsd középre a két felső sarkot – máris kész
a kislány esernyője. Most már akár zuhoghat is:
rajzolj még több esőcseppet, és színezd ki a rajzot!!

A kézimunka ötletét Szigeti Éva,
zabolai tanító nénitől kaptuk.

Rajzold meg az egyforma pöttyre került esernyők
hiányzó mintáját, egyet pedig tervezd te magad!
Végül színezd ki kedvedre mindeniket.

BALEY ENDRE

Két almafa

Gyermekeimnek

Gyönyörű almafáim,
virágozzatok!
Virágozzatok, illatozzatok,
gyümölcsöt hozzatok.

Érett alma magja
nedves földre hulljon,
érett-alma magból
új élet fakadjon!

Új vessző rügyezzen,
száz bimbó pattanjon,
bimbó virágából
száz gyümölcs fakadjon!

Öreg fa árnyában
mind ott mosolyogjon,
öreg fa, ha múlik,
rólatok daloljon!

**Számozd meg a rajzokat
olyan sorrendben, ahogyan
a magból gyümölcs lesz!**

POJUM EDITH
rajzai

LÁSZLÓFFY ALADÁR

Kicsi álom

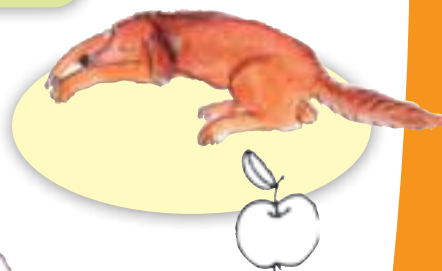
Kicsi este az én estém,
amíg én is kicsi vagyok,
ha ma kicsit rossz is voltam,
holnap kicsit jó maradok.

Kicsi álom ez az alvás,
de még álmomban is nővök,
ha csak kicsit, az is elég,
holnap este visszajövök,
s mert maradt még kicsi álom,
azt is lealuszom szépen,
kicsit nappal, kicsit éjjel
kicsi mesék erdejében.

MOLNOS LAJOS

Altató

Alma, alma, almafa,
apó almafája,
akác, akác, akácfa,
anyó akácfája.
Aranyalma, almácska,
arasnyi akácska,
aludj, aludj, angyalom,
aranyos Annácska!
Alszik Andor, Aladár,
aluszik az ablak,
aki alszik, annak
apa, anyu, apóka
aranyalmát adnak.

Adj aranyalmát annak,
aki alszik: fessd sárgára
a mellette lévő almát!

Tátogó denevérfióka

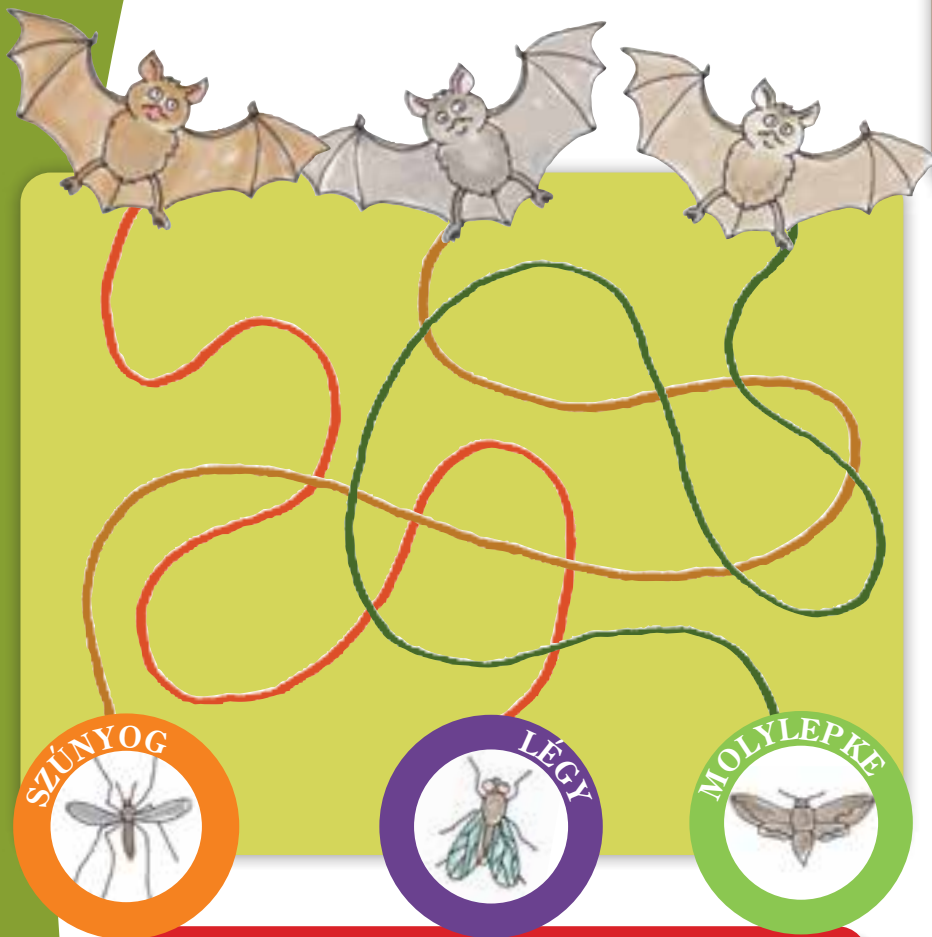
A szemközi oldalról vágd ki a nagy, barna téglalapot. Hajtsd kettőbe, ragaszd össze.

Vágd ki a denevért és a két szárnyat. A szárnyakat ragaszd a denevér hátára, a szeme magasságába.

A szaggatott vonalak segítenek a hajtogatásban: a fekete mentén befele, a két fehér vonal mentén kifele túrd a denevért.

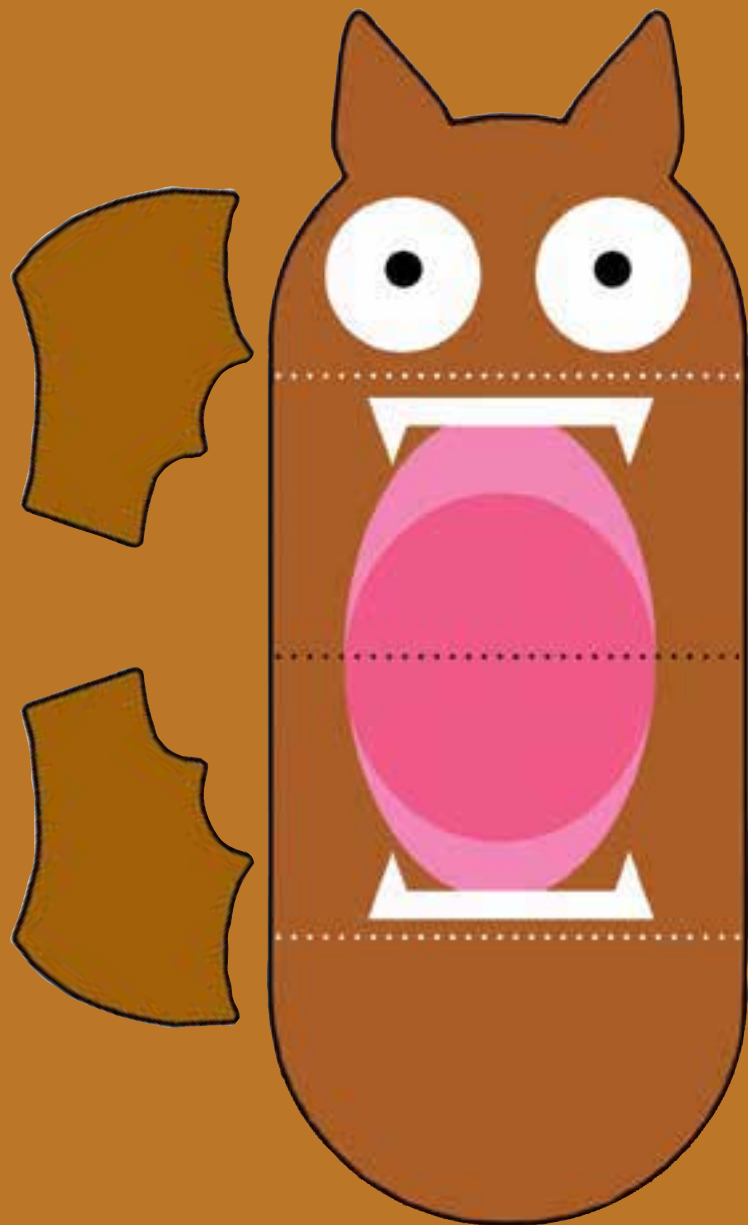
Vágd ki a lap aljáról a sötétbarna csíkot, hajtsd ketté, vágd félbe, és ragassz két pántot a denevér hátára úgy, hogy ujjaid beférjenek alájuk.

A denevérfióka máris vidáman tátog!

Ujjaddal követve a vonalakat vezesd a kis denevéreket, Lilit, Julit és Marcit a vacsorájukhoz. Melyiküknek mi jut?

Legtöbbször valamiért félünk a denevértől. Pedig valóban hasznos kis állat ő. Kínában például úgy tartják, a denevér halhatatlan, boldogságot, örömet, szerencsét hoz. Elég tudni róla, hogy sok-sok szúnyogot eszik, naponta akár kétezret is elfogyaszt. Az őt övező babonák miatt egyre fogy, épp ezért nálunk a denevér védett állat.

A kézimunka ötletét **Osváth-Boros Jolán** és **Jankó Ágnes** óvó nénik küldték el nekünk a **kolozsvári Vidám Vonatocska Óvodából**.

Csipike postája

A novemberi eső, köd, zimankó bekerget a szobába. Reméljük, a járvány is nem segít a goromba időjárásnak! Ilyenkor jól fog, ha kéznél a Szivárvány, tele olvasni-, rajzolni-, kézimunkáznivalóval. Novemberben a természet szürke, komor, ám a Szivárvány csupa szín és vidámság.

● **Fancsali Adél tanító néni osztálya a székhelyi Tamási Áron Líceumból a Városi Könyvtárba húzódott be a novemberi szél elől. Mennyi csodás könyv! Tavaszig nem is mozdulunk innen.**

● **Korán sötétedik? Nosza, világítsunk! Kerekes Brigitta óvónő élesdi csoportja lámpást készített Márton napjára.**

Luka Ivett Evelin, Zilah

● **Diósadi olvasóink együtt ünnepelték a Márton-napot. Botka Ildikó és Tunyogi Mónika tanító nénik, valamint Illyés Ildikó Réka óvó néni segítségével vídám őszi kézimunkákat készítettek, például töklámpást műanyagpohárból.**

● Márciusban a vesztegzár, most a hideg miatt szorultunk be a lakásba. **Struguraş Ildikó tanító néni** kisdiákjai a marosvásárhelyi Református Kollégiumból a szobában játszanak ugróiskolát vagy tüdőerősítő fújogatósdit.

Madár Emma,
Dés

● Örülök, hogy végre ismét az iskolában találkozhatunk a Napsugár és a Szivárvány újabb számaival! **Kovácsnán** is lelkes gyermekszereget várja az igényes, érdekes olvasnivalót. **Szabó-Sebők Enikő tanítónő**

● 30 éves a **csíkszeredai József Attila Iskola**. Az ünnep egyik legszebb pillanata az volt, amikor felavatták a gyermek József Attila szobrát. **Páll Edit és Pászka Zsuzsa tanítónők** előkészítősei körülvették az iskola lépcsőjén ülő szoboralakot. Mintha egy volna közülük!

● Örömmel várjuk, lapozzuk, színezzük a Szivárványt. Szeretjük a verseket, meséket, feladatokat, Boldizsár történeteit, az állatokkal kapcsolatos feladványokat. Szorgalmasan gyűjtögettük a bélyegeket.

Juhos Márta és Forgács Enikő tanító nénik margittai osztálya

Madár Róbert István,
Dés

• Bárcsak újra így ülhetnénk egymás mellett! **A szatmárnémeti Hám János Római Katolikus Líceumban a kötelező távolságtartás ellenére is őrizzük a közvetlenséget, a családi, meleg hangulatot** – üzenté **Renn Renáta** tanító néni.

Miklós Csenge,
Szentegyháza

• **Szilágyi Mária** tanító néni a nagyváradi Szacsvey Imre Iskolában évtizedek óta minden osztályát a Szivárvány és a Napsugár segítségével neveli igényes olvasóvá. Mostani elsősei is a mi lapunkat böngészik, és csak a mosolygós kép kedvéért vették le a maszkot.

Kui Hildegard
Gerda, Zilah

• *Megtanultuk az első betűt. Ennek öröme megkoronáztuk a napot s magunkat. Már javában vadászunk a betűket a Szivárványban is.* **Fodor Emőke** és **Juhos Helga** szamosújvári első osztálya

**Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd a gyűjtőlapra!**

KÜRTI ANDREA rajza

**E lapszám
támogatói:**

KÉSZÜLT A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

Szárnybontó

Szodorai Melinda tanító néni szilágysomlyói tanítványainak írásaiból és rajzaiból

Az ábécében nagyon sok, összesen 44 betű van. Egész évben volt munka velük, míg mindet megismertem. Kedvenc betűm az Á lett, azért, mert nagyon szófogadó betű. Már első próbálkozásomra sikerült helyesen leírnom. Az Á olyan, mint egy sátor, róla a nyári napok jutnak eszembe, amikor jól lehet sátorozni a hús patak partján. Persze a többi betűt is kedvelem, mert nélkülük nehezen tudnánk érteően leírni a gondolatainkat.

Szilágyi Bernadett Ágota

A betűket már előkészítő osztályban megismertem. Voltak kedves, engedelmes betűk, amelyek pillanatok alatt katonás sorban álltak egymás mellett, de voltak gonoszok is, amelyek csak akkor álltak be a sorba, ha Radírmanó rájuk ijesztett. A legnehezebben a K betű írása ment, a legkönnyebben pedig a B betűt tudtam írni. Arra is rájöttem, hogy minden betű nagyon fontos, ezért II. osztályban nagyon figyelek majd arra, hogy szépen, helyesen írjak.

Kutasi Blanka

Címlap:

**Ballok Patrik,
Szamosújvár,
Sünike Óvoda**

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XLI. évfolyam, 437. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: LÁSZLÓ NOÉMI. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér. Honlap-szerkesztő, nyomdai előkészítés: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva. **Megrendelhető a szerkesztőség címén:** 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001 **A lapok árát a következő bankszámlákra várjuk:** Cont IBAN: RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., CLUJ vagy RO70BTRL01301202P90961XX S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622. Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

A jövő városa
Vigh-Balla Blanka
és **Budai Teodóra** rajzai

Kedvenc betűm
Veres Dóra rajza

Csipike- képtár

Bíró Balázs,
Nyárádszereda

Purcar Damarisz,
Dés

Thiruvadi Yaazhini
Alesszia,
Szatmárnémeti

Szilágyi Zoé, Szatmárnémeti

Kovács Vivien, Kolozsvár

Néma Sára
Borbála,
Szováta

Ára 5 LEJ

